

Ludvig Christensen: Jeg vil gerne straks sige til det ærede 8de landstingsvalgte Medlem (Rasmussen [Flemløse]), at det manglede blot, at den Slags konstaterede Stigninger ogsaa skulde være skattefri. Saa havde man da først naaet Toppunktet af Urimelighed. Men her gælder det, som jeg gjorde opmærksom paa i mine første Udtalelser, at denne Lov for de 95 pCt.s Vedkommende i Virkeligheden er en Lov for Byerne, og i Byerne er den almindelige Regel den, at det er Lejerne, som maa betale baade Skatten og den Grundværdistigning, der gaar i de private Ejeres Lomme, og Renter og Afskrivninger, saaledes at Ejeren en skønne Dag sidder med Ejendommen næsten helt gældfri, uden at Lejeren er kommet til at eje en eneste Sten; og her lægges — underst eller øverst — hele den Grundværdistigning, der finder Sted i Byerne.

Naar man fra konservativ Side forlanger Erstatning ved Nedgang i Værdierne, tror jeg, den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Frøkjær) glemmer at tage i Betragtning, at man kun betaler Rente af den konstaterede Grundværdistigning, og at Statsmagten ikke forlanger, at den tilfældige Ejer skal udbetale Grundværdistigningens Kapitalbeløb. Deraf følger naturligvis, at hvis der sker Forringelser i Grundværdierne, falder ved de periodiske Vurderinger Værdistigningsafgiften, og samtidig falder i Virkeligheden ogsaa efterhaanden Grundskylden, saa at ogsaa de almindelige Ejendomsskatter og Grundskatter gaar ned. Der er derfor i Virkeligheden ikke noget reelt Grundlag for at opretholde dette Krav, saa længe der kun forlanges Rente af den stedfundne Grundværdistigning.

Med Hensyn til Kravet om, at Grundværdistigningen skal være konstateret ved Salg, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at naar man ser paa Tallene for København f. Eks. — jeg tror, jeg har Lov til at nævne København saa ofte, som jeg har gjort —, falder mere end Halvdelen af den Værdistigning, der fandt Sted i 3 Aars Perioden 1924—27, nemlig 55 Millioner af de 98 Mill. Kr., paa København, og her kender vi jo de store Ejendomsaktieselskaber, der bestaar af visse Kredse af Finansmænd eller af store Grundejerfamilier, som ved Arv eller paa anden Maade er kommet i Besiddelse af en lang Række af Byens Ejendomme, og som laver et Ejendomsaktieselskab, naar de ikke rigtig kan enes om, hvordan de skal dele Boet. Og saa vil jeg gerne bede den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti give mig en Forklaring paa, hvorledes man, hvis Loven gennemføres med den Be-

stemmelse, at Værdistigningen skal være konstateret ved Salg, nogen Sinde skal naa til for saadanne Aktieselskabers Vedkommende at faa Værdistigningen overført til det offentlige. Disse Ejendomme vil simpelt hen aldrig blive solgt, de vil i umendelige Tider vedblive at tilhøre Aktieselskaberne, og der vil dannes flere og flere Selskaber af den Type, ikke alene i København, men ude omkring. Og med alt det, der saaledes falder udenfor, vil det gaa paa den Maade, som er omtalt af den højtærede Finansminister, at de officielle Handelspapirer vil komme til at indeholde noget helt andet end det, der i Virkeligheden bliver betalt. Derfor kan jeg ikke se, der er nogen Bund i den Kritik, der er blevet rejst.

Hvad Vurderingerne i Byerne angaar, vil jeg gerne sige til Venstres ærede Ordfører, det ærede 8de tingvalgte Medlem, at jeg stadig taler om Byerne, fordi det forekommer mig, at denne Lov i det hele vedrører det egentlige Bondeland saa uendelig lidt. Det er en Bylov. Og hvad er det, der foregaar i Byerne, naar der foretages Vurderinger? Ja, det er det, at man lægger Lejeindtægten til Grund for de Forandringer, der ansættes i Ejendomsværdierne, og det er en kendt Størrelse, man her regner med. Jeg kan udmærket godt forstaa, at det naturligvis er vanskeligere ude paa Landet, hvor man skal vurdere Jorden under Hensyn til, hvad Afgrøden kan udbringes til; men da dette Forhold spiller den mindste Rolle i denne Lov, og det for Hovedpartens Vedkommende er Byforhold, det drejer sig om, maa vi lægge Byforhold til Grund, og her er der kendte Størrelser at regne med. Her kan man foretage en virkelig retfærdig Vurdering til Grundstigningssskyld gennem de kendte Tal; her er Muligheden for Fejl-vurdering overordentlig lille. Derfor kan jeg ikke godkende Berettigelsen af den Kritik, som i den Henseende er rejst af Venstres Ordfører, og jeg skal meget henstille, at Partiet Venstre gaar med til at give Byerne den retfærdige Lov, som dette i Virkeligheden er, til Lettelse af de tunge Byrder, Byerne i saa mange Henseender maa bære. Jeg tror, det vil være det rigtige Tidspunkt at komme ind paa en Lovgivning i denne Retning netop nu; for hvert eneste Aar, der gaar, vil Urimelighederne blive større og større, fordi de Værdier, der er Tale om, at Grundene stiger med i de meget store og stærkt voksende Bysamfund, efterhaanden andrager ganske uforholdsmæssige Beløb.

Jeppesen (Drusebjerg): Venstres ærede Ordfører taler stadig om, at Værdien skal